

s r d c a d l e n í

objekty
texty
koláže

petr coufal

foto
martin frouz

Obsah

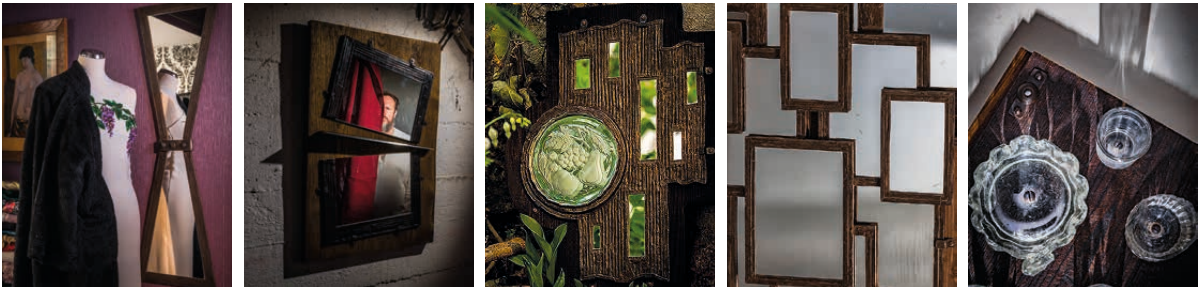
A

B

C

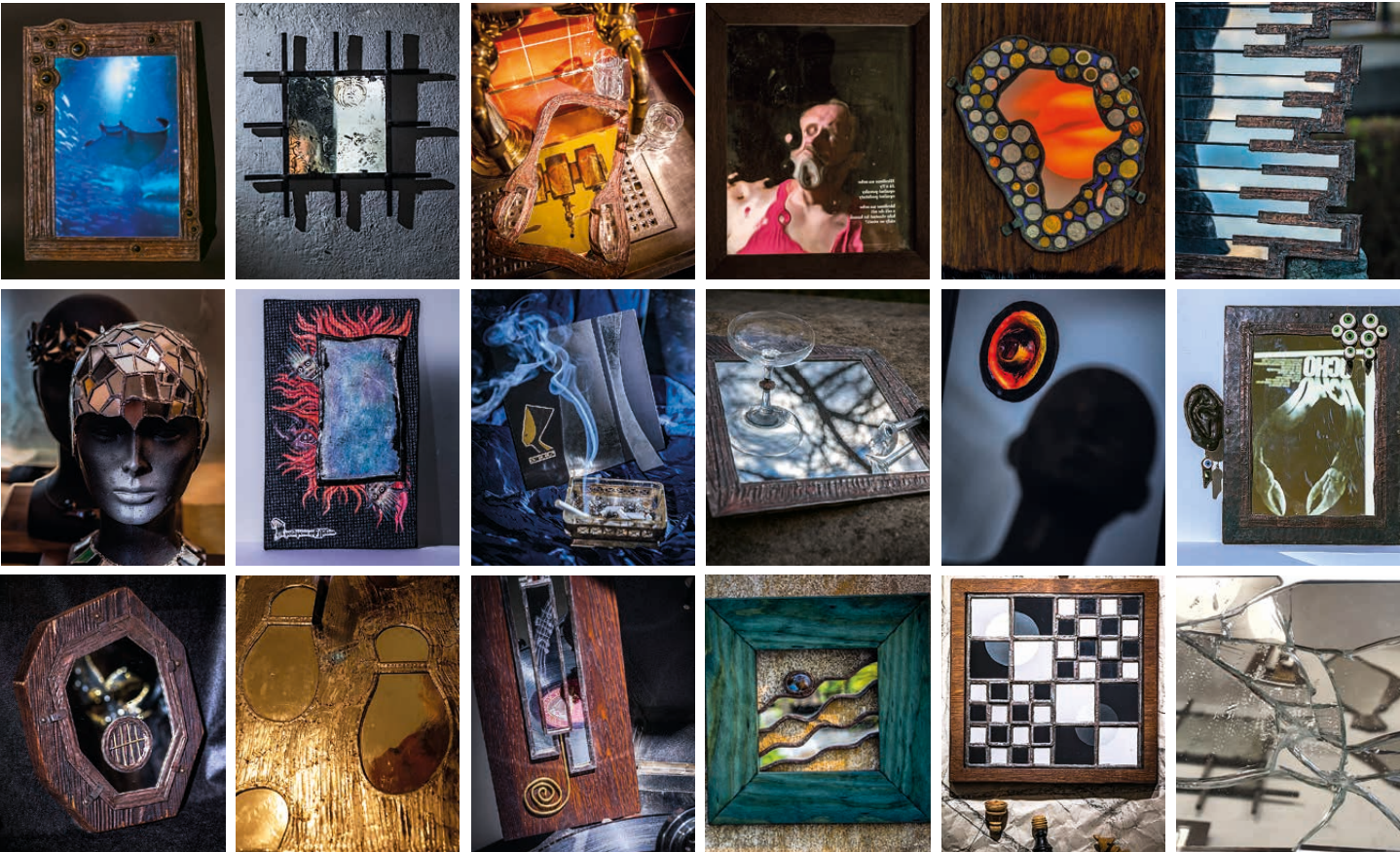
1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

Sebereflexe

Bylo by krásné občas
přestat být tím
kým právě jsem
pouhým spláchnutím

Srdcátka
aneb
Co na srdci...

Budoucnost nás dvou
předem daná
já obézní
ty kostička ohlodaná

A co je na něm
zvláštní nejvíce
to oko navíc
je ze zajíce

Dekapitace

„Monsieur, je vous demande pardon.
Je ne l'ai pas fait exprès.“

Marie Antoinetta, 16. X. 1793

Koho to někdy nenapadlo
když se díval na film
nebo si četl
o té zhovadilé revoluci...

Koho to někdy nenapadlo
při sekání dříví

V den, kdy z něho pojíte, otevřou se vám oči...

Had řekl ženě:

„Jakže, Bůh vám zakázal
jíst ze všech stromů v zahradě?“

Žena hadovi odpověděla:

„Plody ze stromů v zahradě jíst smíme.
Jen o plodech ze stromu,
který je uprostřed zahrady, Bůh řekl:
,Nejezte z něho, ani se nedotkněte,
abyste nezemřeli.‘“

Had ženu ujišťoval:

„Nikoli, nepropadnete smrti. Bůh však ví,
že v den, kdy z něho pojíte,
otevřou se vám oči a budete jako Bůh
znát dobré i zlé.“

Gen 3.1

Co asi ty moje oči
očka uvidí
až kousnu
v poslední křeči skousnu
do jabka trpkého
do jablíčka...
až spadne opona
praskne bublina
až ztemní má mysl
zprůhlední víčka
až kousnu
v poslední křeči skousnu
do jabka
do jablíčka...

